

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Samråd i Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg d. 9. februar vedr. flaring i Nordsøen

Center

Center for Klimaneutralt
Danmark

Team

Viden, forskning og omstilling

Dato

10. februar 2022

J nr. 2022-118

/ SEMAD

Samrådsspørgsmål F

I Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg har
Torsten Gejl (ALT) stillet ministeren følgende
samrådsspørgsmål F:

Samrådsspørgsmål F:

"Hvad vil ministeren gøre for at stoppe den rutineflaring,
som foregår i den danske Nordsø, og som er beskrevet i
artiklen "Danmarks største olieselskab brænder bevidst
store mængder gas af i Nordsøen", Energi Watch, den 10
januar 2022?"

Ministerens svartale:

[Indledning]

Tak for det, og lad mig starte med at takke for
spørgsmålet. Det gør man jo altid af
høflighedsmæssige årsager. Ligesom at der bliver
takket for, at jeg er dukket op på trods af, at jeg jo
ikke rigtigt har noget valg. Det er god protokol.

Men i dag vil jeg gerne understrege, at jeg synes, at
det er vigtigt, at der er blevet indkaldt til det her
samråd, fordi det er en vigtig sag, og også en sag,
hvor der skal gøres noget mere, så det vil jeg prøve
at uddybe lidt.

Jeg forstår udmærket Alternativets interesse for sagen og undren over, at rutineflaring i Nordsøen kan finde sted. Jeg tror tilmed faktisk også, at vi fundamentalt er enige og står det samme sted:

Nemlig, at det er helt uacceptabelt.

Og derfor så vil jeg også gerne meddele i dag til dem, der ikke allerede skulle have set mig sige det andre steder, at jeg arbejder hen imod et decideret forbud.

Jeg håber også, at det er et meget tydeligt svar på hovedessensen i det spørgsmål, der er stillet til mig i dag. Men der er selvfølgelig også andre elementer, så derfor vil jeg uddybe lidt.

I kredsen af partierne bag Nordsøaftalen har vi tidligere sammen truffet svære beslutninger. Så i den ånd tror jeg også, at vi sammen kan nå frem til den rigtige løsning og respektere de aftaler, der er lavet i fortiden.

Samrådet i dag skal derfor gerne være med til at give indsigt i de forskellige dimensioner af et muligt forbud, men selvfølgelig også den kompleksitet, der kan følge med.

Lad mig starte med først at sige lidt om fakta.

[Tidslinje og teknisk forklaring]

Olieproduktionen fra Halfdan-feltet ledes videre til Gorm-feltet, hvorefter al DUC's olie sendes til land.

Ved behandlingen af produktionen fra Halfdan på Gorm-feltet bliver olien stabiliseret.

Det betyder, at overskydende gas adskilles fra olien. Gassen blev frem til 2017 herefter komprimeret i en kompressor, så den kunne eksporteres til land på nær de gasmængder, der blev brugt som brændstof på selve platformen.

Efter at kompressoren i 2017 blev taget ud af drift, er gassen fra stabiliseringsprocessen i stedet blevet ledt til flaring. Det vil sige, at den simpelthen er blevet brændt af.

Kompressoren blev taget ud af drift på grund af driftsudfordringer, der blandt andet skyldtes, at kompressoren var designet til en produktionsmængde, som var meget højere end det daværende aktuelle niveau.

Ifølge Total vil de afbrændte gasmængder ved enten at drive den ældre kompressor eller sende gassen til flaring være stort set det samme.

Flaringen på Gorm af gassen fra Halfdan-feltet er af Energistyrelsen opgjort til en udledning af omkring 23.000 ton CO₂-ækvivalenter årligt.

Siden 2018 har Total arbejdet på at finde en løsning ved at omlægge gassen fra Halfdan-feltet via Gorm til Dan-feltet, hvor gassen kunne anvendes eller eksporteres frem for at flares. Det var meningen, at den løsning skulle være implementeret i 2021.

I løbet af 2020 stod det dog klart for Total, at implementering af en permanent løsning ville tage noget længere tid, end de først havde forventet.

Herefter begyndte Total at anse flaringen fra Gorm som rutineflaring, og projektet med at finde en permanent løsning blev udskudt af Total i sommeren 2021.

I april 2021 får Energistyrelsen oplysning om rutineflaring på Totals Gorm-anlæg i forbindelse med styrelsens tilsyn med et ombygningsprojekt. På daværende tidspunkt planlagde Total at iværksætte foranstaltninger i løbet af 2021 til at fjerne rutineflaringen. Derved var der ikke grundlag for at gå videre.

I september 2021 bliver Energistyrelsen imidlertid gennem sit tilsyn bekendt med, at Total har udskudt den løsning, der ellers skulle rette op på problemet.

Energistyrelsen går i september og oktober aktivt ind i sagen og er i dialog med Total om at få fjernet flaringen som følge af det, man har opdaget her i tilsynet.

I starten af november gentager Energistyrelsen sine bekymringer om flaringen skriftligt overfor Total og gør det klart, at situationen med rutineflaring ikke er acceptabel, da den jo indebærer unødigt flaring. Det gøres også klart, at der snarest muligt skal findes en løsning.

Total bedes om hurtigst muligt at vende tilbage på Energistyrelsens udtrykte bekymring og anvise løsningsmuligheder.

I slutningen af november præsenterer Total de foreløbige løsningsforslag på problemet med rutineflaring.

Dialogen fortsætter i december og januar måned.

Der er senest afholdt møde den 13. januar. På mødet oplyste Total, at de arbejder med en løsning, der kan reducere flaringen med omkring 50 procent set hen over hele året i 2022, og en plan for hvordan flaringen nedbringes 100 procent. Det forventer de at kunne præsentere en plan for i slutningen af denne måned, altså her i februar.

[Er der brug for et forbud eller ændring af reglerne?]

Jeg tror, at det af min redegørelse her står klart for alle, at der faktisk bliver arbejdet ret intenst på en løsning på det konkrete problem.

Men vi skal jo samtidig undgå at kunne komme til at stå i en lignende situation engang i fremtiden, og derfor vil jeg også gerne gøre, hvad jeg kan, for at sikre en langsigtet løsning.

Hvordan undgår vi så at stå i denne her situation igen?

Ja det er jo så nødvendigt her at ændre i de nuværende regler og lave et form for forbud.

Ifølge undergrundsloven skal efterforskning og indvinding, og her citerer jeg: *"finde sted på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde og således, at spild af råstoffer undgås."* Det indebærer blandt andet, at unødigt flaring skal undgås.

Reglerne siger i dag, at Energistyrelsen skal godkende produktionsanlæg på Nordsøen. Ingen anlæg bliver godkendt til rutineflaring.

Når en situation med rutineflaring så alligevel risikerer at opstå, er det i forbindelse med nedbrud af udstyr, hvor operatøren ikke tilvejebringer en løsning inden for en rimelig tidshorisont.

Da rutineflaring typisk vil indebære unødigt flaring, vil Energistyrelsen, når man får oplysninger om disse situationer, skride ind og kræve, at der findes en permanent løsning uden rutineflaring.

Energistyrelsen har oplyst mig, at styrelsen med de nuværende regler formentlig fint kan håndtere situationen med at komme unødigt flaring på Gorm til livs. Energistyrelsen skal tage stilling til, om de løsninger, som Total har fået til opgave at tilvejebringe hurtigst muligt, er acceptable.

Hvis de indebærer unødigt flaring accepteres de ikke. Og hvis der skulle blive brug for sanktioner i form af påbud eller lofter for flaring, er der også hjemmel til det.

Det er Energistyrelsens opfattelse, at Total burde have orienteret styrelsen allerede i 2017 som følge af de aftaleforpligtelser, der foreligger.

Men når det er sagt, kunne det bestemt fremgå meget tydeligere af regelsættet, at rutineflaring ikke er acceptabelt.

Det er Energistyrelsens vurdering, at en skærpelse af rapporteringsforpligtelserne vil forbedre muligheden for at opdage lignende situationer tidligere end det er sket i det konkrete tilfælde.

Den del vil vi kigge på. Men jeg er af den opfattelse, at vi samtidig skal arbejde hen i mod et decideret forbud mod rutineflaring.

Det synes jeg, at vi skylder vi klimaet, og det mener jeg egentlig også giver de mest klare rammevilkår for branchen.

[Dimensioner af et forbud]

I det lys, hvilken vej bør vi så forfølge?
Der er to veje, vi kan gå.

Den ene er at arbejde for et nationalt forbud. Den anden er at lægge kræfterne i at få den bedste mulige EU-lovgivning på området.

Hvad enten, man er tilhænger af det nationale frem for det internationale, så kræver det detaljerede juridiske vurderinger af, hvordan et sådant forbud indrettes.

[Nationalt]

Lad mig starte med på den hjemlige front og i forhold til det kort at gennemgå behovet for den juridiske afklaring inden for eksisterende lovgivning og aftaler, der her er nødvendig.

Det er Energistyrelsens vurdering, at mulighederne for regulering af flaring skal ses i sammenhæng med et større og kompliceret juridisk aftalekompleks, der er indgået mellem rettighedshaverne til eneretsbevillingen og skiftende regeringer.

For at nævne to af dem, er det for det første aftalen af 15. juli 1976, ja der var jeg lidt over et år gammel, mellem bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen og Handelsministeren. For det andet er der kompensationsaftalen, som følge af Nordsøaftalen fra 2003.

Hvis man ønsker at gå videre med et nationalt forbud, hvilket det godt kan være, at vi skal, så er det derfor nødvendigt, at vi får afklaret det her aftalekompleks, sådan at vi sikrer os, at vi selvfølgelig holder os inden for reglerne.

Når jeg nævner et større juridisk aftalekompleks, så er det ikke et argument for at sige, at vi ikke måske kan gå den vej. Men det er et argument for at sige, at vi bliver nødt til at lave denne her vurdering, og det måske heller ikke er noget, man bare lige kan gøre med et fingerknips.

[EU]

Men der er måske også en vej, der faktisk er mere fremkommelig.

Der er nemlig allerede nu fremlagt et forslag til en EU-forordning, som netop indebærer tiltag imod rutineflaring. For rutineflaring er jo helst noget, vi faktisk skal undgå ikke kun i Danmark, men i hele EU, så det er af mange årsager godt.

Og det er noget, vi fra dansk side har støttet op omkring og arbejdet for.

EU-Kommissionen offentliggjorde den 14. oktober 2020 en EU-strategi for reduktion af metanemissioner.

Regeringen har i sit høringssvar til Kommissionen støttet op herom. Særligt relevant for samrådet i dag er, at regeringen blandt andet også støttede op om at begrænse bevidst afbrænding af naturgas, altså flaring.

Kommissionen offentliggjorde den 15. december 2021 sit konkrete forslag til forordning.

Forslaget til forordning indeholder blandt andet bestemmelser om flaring og rutineflaring.

Altså, det vi taler om er konkret lovgivning af relevans for den problemstilling, vi drøfter her i dag.

Vi er stadig ved at analysere forslaget, men når man læser det, så kan man bestemt se af forordningens artikel 15, at der lægges op til et

forbud mod rutineflaring. Sådan tolker vi det. Der lægges også op til klare rapporteringsforpligtelser om flaring.

Det synes jeg, er meget positivt, og det spor skal vi arbejde videre med. Det er vigtige pointer at tage med, at vi selvfølgelig skal have dansk og europæisk lovgivning til at harmonere.

Så, vi er enige om målet, og spørgsmålet er så, hvordan vi hurtigst og bedst når frem? Her kan EU-vejen vise sig at være den bedste vej, men vi er ikke færdige med at analysere endnu.

Dog er det nok rimeligt allerede nu at sige, at det langt fra er sikkert, at et nationalt forbud, hvis man gik den vej, kunne være på plads før en evt. EU-forordning.

Derfor mener jeg, at vi gør klogt i juridisk at vurdere yderligere, om arbejdet hen imod forbuddet mest fornuftigt tages i gennem EU-sporet.

[Faglige analyser]

I debatten har det været fremført, at Danmark er i en sen fase i forhold til felternes levetid. Det vil derfor generelt være mere udfordrende for selskaberne at forholde sig til et forbud. Vi havde samtidig under forhandlingerne om Nordsøaftalen en forståelse om vigtigheden af klare rammevilkår frem mod 2050-slutdatoen.

Det er jo selvsagt selvfølgelig vigtige pointer at holde fast i.

Det er derfor, at jeg har bedt om at få udredt alle faglige vinkler. Men det ændrer ikke på, at et forbud må være vejen frem.

I forbuddet kigger vi bl.a. på, altså i designet af forbuddet kigger vi bl.a. på:

- Hvordan forbuddet kan håndtere midlertidige opståede nedbrud. Det kunne vedrøre kritisk udstyr.
- Forbuddets rækkevidde i en situation, hvor rutineflaring skal vejes op mod det at skulle stoppe produktionen i Nordsøen.
- Sammenhængen med Verdensbankens initiativ "Zero Routine Flaring by 2030" og de generelt accepterede definitioner af flaring.

Det tænker jeg også er relevant for forligskredsen at kende til. Vi skal jo selvfølgelig træffe en beslutning på det bedst mulige grundlag.

[Outro]

Samlet set skal der ikke herske nogen tvivl om, at jeg finder rutineflaring på Gorm uacceptabelt.

Derfor vil jeg også gerne gentage mit budskab, som jeg indledte samrådet med og har nævnt et par gange i løbet af talen, at jeg arbejder hen imod et decideret forbud mod rutineflaring

Men som jeg har redegjort for, så tror jeg, at det bedst, at vi tager den tid, det tager. Ikke at vi har god tid, men den tid det trods alt tager at få udredt de juridiske og tekniske spørgsmål på en måde, så vi ikke risikerer at gøre mere skade end gavn.

Det gør vi i første omgang internt i regeringen, og derefter forventer jeg at kunne præsentere konkrete løsningsmodeller for forligskredsen så hurtigt som muligt, men i hvert fald inden sommerferien.

Tak for ordet.